

Bany de realitat

Written by Juana Gallego, periodista i escriptora. La Independent
Monday, 25 November 2019 11:12

There are no translations available.

OPINIÓ

Nietzsche va dir fa poc més d'un segle que Déu havia mort. Algú va predir fa un temps la fi de la història, i un altre més va afirmar que el subjecte també havia mort.

Per tant, els set mil milions d'éssers que poblem el món no som més que zombis deambulant, orfes, per un planeta sense Déu, sense història i sense individus. Potser per això tendim a confondre els nostres desitjos amb la realitat. A vegades creem autèntiques ficcions, somnis o fantasies perquè ens ajudin a suportar aquesta vida de mort vivent.

La realitat, no obstant això, és tossuda i segueix aquí fora, inassequible al desànim, com diria un escriptor mediocre I una prova d'això és el bany de realitat que tots i totes hem viscut en les últimes eleccions. Jo, a diferència de molts opinadores, crec que han estat positives, perquè ha despertat a molta gent del seu somni, tant dels partits polítics com de la ciutadania en general.

Per a començar ningú pot arrogar-se una victòria rotunda, perquè el millor situat ha perdut tres escons, i *les noies de morat* (recordem que el partit es presenta a si mateix en femení) n'han perdut 7. La realitat se'ls ha revelat amb tal força que en menys de 48 hores s'han reconciliat després de mesos de desacords.

Què direm dels *naranjitos*, el daltabaix dels quals ha estat proporcional al ridícul que ha fet el seu president en presentar-se en públic amb un gosset. Qui serà el cervell que li va aconsellar aquesta bestiesa? *Els blaus* han guanyat 22 escons, però encara han de desentranyar si l'ocell que els representa és una gavina, un albatros o un charrán. Quan s'aclareixin igual els altres podem entendre què és el que proposen per a sortir del marasme.

Esment a part mereixen *els indepés*, tan cecs a la realitat que després de la tabarra que porten donant amb el procés i la contundència dels fets post-sentència 14-O,

Ken

(el nuvi de

Barbie)

va presentar com un triomf irresistible haver perdut dos escons. Els illuminati de Brussel·les han guanyat un amb 27.000 vots més que a l'abril-2019, i els robespierres ingovernables han aconseguit l'espectacular xifra de 244.754 vots, en total 1.642.063 d'un cens de 5.370.359 persones. Si la valoració és que l'independentisme puja és que deliren més que Joker.

Les voxes més estentòries les ha donat el descendent del cabdill àrab *Ab-*hascal*, però a mi em sembla positiu que hagi emergit el que hi havia ja en estat de latència: Espanya no era tan moderna, ni tan progressista, ni tan tolerant, ni tan buenista, ni tan guay com semblava. Ja està bé que sapiguem que hi ha gairebé quatre milions de conciutadans morts de por: a alló diferent, a la immigració, al feminisme, a la igualtat, a la democràcia, a perdre el molt o poc que tenen, perquè tant han votat a aquest partit rics com desfavorits.

En fi, un bany de realitat mai va malament, i si es tracta de capbussar-se de cap en la realitat, molt millor, ja que potser tornem a ser caps pensants i deixem de ser els morts i les mortes vivents en qui ens havíem convertit.

Bany de realitat

Written by Juana Gallego, periodista i escriptora. La Independent
Monday, 25 November 2019 11:12
